

Zadužnice predane banci ne mogu se vratiti

Prema stavu Vrhovnog suda RH br Revt-128/07 upisom određenih iznosa u bjanko zadužnice iste gube svojstvo bjanko zadužnica, a časom njihove predaje na banku zadužnice po samom zakonu dobivaju učinak pravomoćnog rješenja o ovrsi, kojom se plijeni tražbina na računima i prenosi na ovrhovoditelja. Prema odredbi čl. 183. Ovršnog zakona, dužnik može ispravom na kojoj je javno ovjerovljen njegov potpis dati suglasnost da se radi naplate tražbine određenog vjerovnika zapljene svi računi koje ima kod banaka te da se novac s tih računa, u skladu s njegovom izjavom sadržanom u toj ispravi, izravno isplaćuje vjerovniku. Takva isprava izdaje se u jednom primjerku i ima učinak pravomoćnog rješenja o ovrsi kojim se zapljenjuju tražbina po računu i prenosi na ovrhovoditelja radi naplate. Tako isto propisano je i odredbom čl. 183. a. OZ-a, koja ima na umu bjanko zadužnicu. Međutim, s obzirom da se zadužnice ne nalaze kod tuženika, jer je tuženik iste predao na banku, to je postavljeni tužbeni zahtjev prema tuženiku usmjeren na predaju zadužnice neosnovan, jer se zadužnica ne nalazi u posjedu tuženika. Kraj izloženog ne pokazuje se odlučnim za presuđenje ovog spora postoji li tražbina tuženika prema tužitelju iz osnova kamata u iznosima upisanim u predmetnim zadužnicama. Ukoliko bi tuženik temeljem zadužnica koje je dostavio banki naplatio nešto što ga ne pripada, tužitelja bi u tom slučaju pripadalo pravo da u posebnom postupku prema tuženiku postavi zahtjev usmjeren na isplatu određenog iznosa temeljem neosnovano stjecanja.